

Ved ændring af udstykningsloven i 1949 blev det minimumsbeløb i kongelige penge, som i forbindelse med udstykning skal indbetales til statskassen, forinden udstykningen fuldbyrdes, forhøjet fra 100 kr. til 200 kr. Det fremsatte spørgsmål om ajourføring af sidstnævnte beløb har nu været forelagt finansministeriets 1. aktivkontor, hvorunder administrationen af kongelige penge hører. Herfra er under hensyn til den stigende prisudvikling og ønskeligheden af efterhånden at afvikle byrden ved indbetaling til statskassen foreslået, at beløbet 200 kr. forhøjes til 500 kr., og samtidig er foreslået, at bestemmelsen i udstykningslovens § 6, stk. 3, sidste punktum, ændres, således at kongelige penge ikke fordeles i mindre beløb end 10 kr.

Under hensyn hertil foreslås følgende ændringer i § 6, stk. 3:

„25 øre“ ændres til: „1 kr.“,

„50 øre“ ændres til: „2 kr.“,

sidste punktum affattes således: „Ved fordelingen af kongelige penge kan der ikke til en parcel overføres et beløb under 10 kr.; mindre beløb end 20 kr. fordeles ikke, og større beløb, som bliver genstand for fordeling, deles i hele kroner, jfr. herved § 10, sidste stk.“.

Endvidere foreslås i § 10, stk. 3, „200 kr.“ ændret til: „500 kr.“.

Da uskadelighedsattest efter udstykningslovens § 17, stk. 1 c, ikke tiltrædes af vedkommende dommer i modsætning til uskadelighedsattest efter tinglysningslovens § 23, stk. 2, jfr. tinglysningsanordningens § 40, må det være betænkeligt at forhøje det maksimumsbeløb, 500 kr., som begrænser anvendelsen af førstnævnte attest. Bestemmelsen i udstykningslovens § 17, stk. 1 a, hvorefter uskadelighedsattest tiltrådt af vedkommende dommer kan anvendes, er derimod ikke begrænset af et maksimalt beløb for vederlag for jordafståelse, og det vil ikke være væsentlig besværligere at fremskaffe sidstnævnte attest end førstnævnte.

Ad 10. Betingelserne for, at en del af en ejendom kan vurderes og den afgiftspligtige grundstigning beregnes til vejledning ved salget, er fastlagt i § 8, stk. 3, i lovbekendtgørelse nr. 305 af 1. august 1960 og refereret i matrikelkommissionens betænkning side 12. Når disse betingelser

hidtil ikke altid har været nøje overholdt af vurderingsrådene, skyldes det ikke en af skattedepartementet eller ligningsdirektoratet ønsket administrationspraksis. Som refereret i betænkningen side 16 har de nævnte ligningsmyndigheder tværtimod måttet tage afstand fra et af matrikelkommissionen fremsat ønske om, at de nævnte lovbestemmelser ændres således, at en § 8, stk. 3-vurdering kunne ske på et tidligere tidspunkt i udstykningssagens behandling.

Ad 11. Spørgsmålet om en decentralisering af matrikeldirektoratet er for 14 år siden behandlet af forvaltningskommissionen af 1946. Denne kommission afgav under 17. maj 1949 sin 5. betænkning og stillede heri forslag om en decentralisering af matrikelvæsenet, således at der foruden bibeholdelsen af et centralstyre oprettedes 9 distriktskontorer, hvoraf 2 på Sjælland, 1 på Fyn og 6 i Jylland.

Den 14. september 1949 henstillede finansministeriet til landbrugsministeriet at træffe foranstaltning til gennemførelsen af det forslag, forvaltningskommissionen havde stillet, idet man samtidig, for så vidt landbrugsministeriet ikke mente at kunne tiltræde kommissionens forslag, udbad sig meddelelse herom med nærmere motivering.

Landbrugsministeriet anmodede derefter de institutioner, matrikelvæsenet i det daglige arbejde er nøje knyttet til, samt Den danske Landinspektørforening om at udtale sig om forslaget. Da de centrale myndigheder, der med hensyn til forretningsområde har mest tilknytning til matriklen, enten tog direkte afstand fra forslaget eller tiltrådte dette under forudsætninger, hvis opfyldelse var ensbetydende med en væsentlig forøgelse af de af forvaltningskommissionen oprindelig anslåede udgifter ved en decentralisering, måtte landbrugsministeriet nære betænkelighed ved at søge decentraliseringen gennemført.

Ved skrivelse af 19. juni 1950 til finansministeriet redegjorde landbrugsministeriet for sagens forløb og for de fornævnte betænkeligheder ved decentraliseringens gennemførelse. Denne skrivelse blev af finansministeriet forelagt forvaltningskommissionen, der udtalte, at selv om den principielt måtte anse decentraliseringsforslaget som rigtigt, kunne man anerkende, at der ikke for tiden var mulighed for gennemførelsen